HİRARİUM GÜNLÜKLERİ

Elijah Magnier ile Trump'ın İran'la Anlaşma İddiaları, Hürmüz Boğazı Krizi ve Lübnan'daki Durum Üzerine

Hazırlayan: İsmail Küçükbaşol, M.A. (Ph.D. Candidate)

Nisan 2026

Rachel Blevins'in Elijah Magnier ile Trump'ın İran'la Anlaşma İddiaları, Hürmüz Boğazı Krizi ve Lübnan'daki Durum Üzerine Röportajı

(*IRAN REFUSES TALKS: U.S. NOT SERIOUS*)

Url: https://www.youtube.com/watch?v=GbHuTba24Tk

Erişim Tarihi: 21.04.2026

Rachel Blevins:

Amerikalı gazeteci ve program sunucusudur. Bağımsız medya kuruluşlarında çalışmakta, özellikle ABD dış politikası, Orta Doğu'daki çatışmalar ve emperyalizm eleştirisi üzerine yayınlar yapmaktadır. Substack ve Patreon platformlarında "Sanctioned" adlı özel bir seri yayınlamaktadır.

Elijah Magnier:

Kıdemli savaş muhabiri ve siyasi risk analistidir. 35 yılı aşkın süredir Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesindeki çatışmaları yerinde takip etmektedir. İran, Irak, Lübnan, Libya, Sudan ve Suriye'deki siyasi ağlara dair derinlemesine bilgisi ve güçlü bağlantılarıyla tanınmaktadır. Bölgedeki direniş ekseninin perspektifini Batılı izleyicilere aktaran önemli bir analisttir.

---

1. Giriş: Trump'ın Anlaşma İddiaları ve İran'ın Reddi

Rachel Blevins, 20 Nisan 2026 tarihinde Teksas'tan programı sunmaktadır. Başkan Trump'ın tam zamanında ABD'nin İran'la bir anlaşma imzalamanın eşiğinde olduğunu ilan ettiğini, İslamabad'a bir heyet gönderdiğini ve anlaşmanın bugün imzalanabileceğini söylediğini aktarmaktadır. Buna karşılık İran Dışişleri Bakanlığı'nın ABD ile görüşmelere girmeyi planlamadığını, ABD'nin bir anlaşma yapma konusunda ciddi olmadığını gösterdiğini, Trump yönetiminin taleplerinin her gün değiştiğini ve Lübnan için söz verilen ateşkes ya da İran'ın gemilere geçiş izni vereceğini söylemesinin hemen ardından Trump'ın Hürmüz Boğazı'na abluka koyması gibi taahhütlere uymadığını belirttiğini ifade etmektedir. İsrail'in Lübnan'a yönelik saldırılarının sürdüğünü ve ateşkes olması gerekirken bunun gerçekleşmediğini vurgulayarak kıdemli savaş muhabiri Elijah Magnier'i programa davet etmektedir.

2. Trump Yönetiminin Müzakere Yanılgısı ve İran'ın Güven Eksikliği

Blevins, Trump yönetiminin İslamabad'da ikinci tur görüşmeler için bastırdığını, ancak İran Dışişleri Bakanlığı sözcüsünün ABD'nin taleplerini sürekli değiştirmesi ve diplomasiyi ilerletmekle ilgilenmediğine dair hiçbir işaret göstermemesi nedeniyle Tahran'ın görüşme planı olmadığını söylediğini aktarmaktadır. Trump'ın sanki savaş hiç olmamış gibi müzakere etmek isterken İran'ın sanki savaş her şeyi değiştirmiş gibi bir anlaşmaya yaklaştığını belirterek çatışmanın mevcut durumunu sormaktadır.

Magnier, Amerikalıların, özellikle bu yönetimin, bir veya iki tur görüşmeyle İran'la bir anlaşma yapılabileceği yanılgısına sahip olduğunu belirtmektedir. Barack Obama'nın 2003 ile 2015 yılları arasında bir anlaşmaya varmasının 12 ila 13 yıl sürdüğünü anlamadıklarını ifade etmektedir. Donald Trump'ın, Başkan Yardımcısı Vance ile bir tur müzakereyle bir anlaşmaya varacağına ve şartlarını dikte edeceğine inandığını, bunun İran kültürü ve yaklaşımına dair bilgi eksikliğini gösterdiğini vurgulamaktadır. Kazanan taraf olmadığınızda İran'a dikte edemeyeceğinizi, İran'ın kendini savunmayı başardığını ve kaybeden taraf olmadığını belirtmektedir. İran'ın müzakerelere açık olduğunu, tıpkı Barack Obama ile uranyumu yüzde 3,75'in üzerinde ve tıbbi ve araştırma amaçlı yüzde 20'nin üzerinde zenginleştirmemeyi kabul ettiği gibi, Donald Trump ile de aynısını yapabileceğini, hatta beş yıl yerine on yıllık bir taahhütte bulunabileceğini ifade etmektedir.

Ancak İran'ın 441 kilogram yüzde 60 zenginleştirilmiş uranyumu Amerikalılara teslim etmesi için hiçbir neden olmadığını, çünkü Donald Trump'ın dakikada yedi kez fikir değiştirdiğini, her gün yeni bir şey söylediğini, kendi kendisiyle müzakere ettiğini, bir dakika sonra İran'ı yok etmekle tehdit ettiğini belirtmektedir. Böylesine istikrarsız bir anlatı karşısında İran'ın hiçbir garantisi ve sıfır güveni olduğunu vurgulamaktadır. Amerikalıların Haziran ve Şubat aylarında müzakere sırasında İran'ı iki kez bombaladığını hatırlatmaktadır. Bu nedenle Amerikalıların, İran'ın müzakere masasına oturmak için şart olarak koyduğu ablukayı kaldırmadıkları ve şartları dikte etmek yerine İran'ın uranyum zenginleştirme hakkını tanıyan, füze sistemi ve üretimi ile menziline, İran'ın müttefiklerine ve Hürmüz Boğazı'nı yönetme kararına dokunmayan farklı bir yaklaşımla gelmedikleri sürece İslamabad'da bugün veya yarın bir mucize gerçekleşmeyeceğini düşünmektedir.

3. Hürmüz Boğazı'nın Önemi ve Küresel Ekonomiye Etkileri

Blevins, Trump yönetiminin ilk turdan bir anlaşma çıkacağını düşünürken, İran 15 maddenin tamamını kabul etse bile Trump yönetiminin bunlara uyacağına dair hiçbir garanti olmadığını belirtmektedir. Geçen hafta ABD ve İsrail'in Lübnan için kısa ömürlü de olsa bir ateşkes ilan etmesinin hemen ardından Trump'ın çatışmayı ABD destekli Lübnan hükümeti ile İsrail arasında, Hizbullah yokmuş gibi göstermeye çalıştığını, ancak İran'ın "Anlaşmanın üzerine düşen kısmı yaptın,

ateşkes süresince Hürmüz Boğazı'nı İran'ın kural ve koşullarına göre açacağız" dediğini, buna karşılık Trump'ın ABD ablukasının süreceğini söylediğini ve ABD'nin Pazar günü bir İran kargo gemisine el koyduğunu aktarmaktadır. Hürmüz Boğazı'nın bu mücadeledeki önemini ve savaş devam ederse küresel ekonominin nereye gidebileceğini sormaktadır.

Magnier, dünya ekonomisinin her gün zarar gördüğünü ve görmeye devam edeceğini belirtmektedir. Sonuçların bugün hemen belirgin olmayacağını, ancak petrol ve gaz fiyatlarındaki artışla birlikte görülmeye başlandığını, Avrupa'da gaz fiyatlarında yüzde 37'lik bir artış yaşandığını ifade etmektedir. Asıl güçlü dalganın henüz kendilerine ulaşmadığını vurgulamaktadır. Suudi petrol bakanının "Petrolü varil başına 90 veya 96 dolara, hatta 100 dolara alabileceğini düşünenlere iyi şanslar, çünkü fiziki petrolün varili 150 ve 160 dolara satılıyor" dediğini aktarmaktadır. Sanal piyasadaki petrol hissesi ile ülkelerin elindeki fiziki petrol arasında büyük bir fark olduğunu belirtmektedir. Hürmüz Boğazı'nın kapanmasıyla petrolün çok nadir bir ürün haline geldiğini ve kriz bugün sona erse bile dünyanın en az önümüzdeki 8 ila 12 ay boyunca sıkıntı çekeceğini, ancak krizin sona ermediğini ifade etmektedir.

İran için Hürmüz Boğazı'nın hayati önem taşıdığını, çünkü Amerikalıların ve İsraillilerin bu hukuksuz savaşta verdikleri zararın tazminatını ödemeyeceklerini belirtmektedir. İran'ın, yaklaşık 300 milyar dolardan az olmayan zararını telafi etmesi için bir gelir kaynağını sürdürmesi gerektiğini ve dünyanın Amerikalılar ve İsrailliler adına bunu ödeyeceğini, çünkü günün sonunda ödeyenin nihai tüketici olduğunu vurgulamaktadır. İran'ın, Donald Trump aniden cömert davranıp -ki bu onun erdemi değildir- kendi cebinden ve İsraillilerin cebinden 300 milyar doları masaya koymadığı sürece müzakereler sırasında Hürmüz Boğazı'ndan vazgeçmeyeceğini ifade etmektedir. Hürmüz Boğazı'nın İran'ın kısa, orta ve uzun vadede geliri olduğunu, boğazdan elde edilen gelirle ABD yaptırımlarının anlamsız hale geleceğini ve bu nedenle Amerikalıların buna karşı savaştığını ve abluka uyguladığını, ancak abluka uygulayarak dünya enerjisinin, gübresinin ve boğazdan Asya'ya ve dünyanın geri kalanına giden diğer tüm ürünlerin yüzde 20'sine abluka uygulamış olduklarını belirtmektedir.

4. Lübnan'daki Karmaşık Durum: Cumhurbaşkanı Aoun, Başbakan Salam ve Hizbullah'ın Konumu

Blevins, Hürmüz Boğazı konusundaki gelgitlerin Lübnan üzerinden de yaşandığını, ateşkes ilan edilmesine rağmen İsrail'in Lübnan halkına yönelik saldırılarını ve sivil altyapıyı tahrip etmeyi sürdürdüğünü, ancak bunun onlara savaşı kazandırmayacağını belirtmektedir. Hizbullah'ın konumunu ve İsrail'in Lübnan halkını hedef alma konusundaki kararlılığının genel çatışma açısından ne anlama geldiğini sormaktadır.

Magnier, Lübnan'ın çok karmaşık bir vaka olduğunu belirtmektedir. İsraillilerin Güney Lübnan'daki nüfusa ve köylere karşı daha saldırgan olmasının nedeninin Lübnan'daki bölünme ve öncelikle Cumhurbaşkanı Joseph Aoun, ikinci olarak Başbakan Nawaf Salam'ın İsrail yanlısı yaklaşımı olduğunu ifade etmektedir. Cumhurbaşkanının aniden Donald Trump'ın arkadaşı olduğunu söylemesinin Hizbullah'a bir mesaj olduğunu, çünkü cumhurbaşkanının İsrail'in Hizbullah'ı yenemeyeceğini anladığını ve şimdi "arkadaşım Donald Trump ve Amerika'yı size karşı kullanabilirim" diyerek Amerikalıları kullandığını belirtmektedir. Böylece Lübnan nüfusunun yarısından fazlasına karşı başka bir kart gösterdiğini, çünkü Şiilerin çoğunluğunun, Sünnilerin bir azınlığının ve Hıristiyanların bir azınlığının Hizbullah'la birlikte olduğunu ve bunun nüfusun yarısından fazlasının İsrail'e karşı direnişin yanında durduğu anlamına geldiğini vurgulamaktadır. Cumhurbaşkanının, Suudi Arabistan ve Amerika tarafından parlamentoda cumhurbaşkanı olması için dayatıldığını ve bu koşullar altında oylandığını hatırlatmaktadır. Şimdi gidip İsrail ile doğrudan müzakere edeceğini söylemesinin, en hafif tabirle siyasi kariyerinin sonunu imzalamak olduğunu ifade etmektedir.

Hizbullah'ın 15 ay boyunca silahsızlanmayı ve Litani Nehri'nin güneyindeki tüm silah ve depoları teslim etmeyi kabul ettiğini, Lübnan ordusunun bu 15 ay boyunca 5.000 silah ve mühimmat mevzisini imha ederek İsraillilerin içeri girmesine yol açtığını belirtmektedir. Bu savaştan itibaren Hizbullah'ın tek bir mermi dahi teslim etmeyeceğini ve Lübnan ordusunun güneyde kendisinin yerini almasına izin vermeyeceğini vurgulamaktadır. Özellikle işgalin başlangıcında cumhurbaşkanının orduya İsraillilerin ilerlediği tüm mevzilerden tamamen çekilme emri verdiğini hatırlatmaktadır. Halkını savunamayan ve ordusuna işgal güçleri ilerlerken çekilme emri verilen bir devletin, ABD elçisi Thomas Barak'ın da söylediği gibi başarısız bir devlet olduğunu ifade etmektedir. Bu nedenle direnişin, karşılık veremeyen ordunun güneyde kendi yerini almasına izin vermeyeceğini belirtmektedir.

İsrail tarafının ise en ilginç taraf olduğunu, İsrail'in Lübnan'daki bölünmeden ve bir savaş suçlusu ile Uluslararası Adalet Divanı'ndan kaçak olan Benjamin Netanyahu ile el sıkışıp görüşmeye hazır olan cumhurbaşkanının pozisyonundan cesaret ve avantaj sağladığını ifade etmektedir. Oysa Lübnan hükümetinin İsraillilere sunacak hiçbir şeyi olmadığını, Lübnan Dışişleri Bakanı'nın "Pazarlık yapacak bir ordumuz yok, askeri olarak zayıfız, İsrail'i tehdit edemeyiz, ekonomiyle de tehdit edemeyiz. Yapabileceğimiz tek şey, ki bunlar kendi sözleridir, dostumuz Amerikalılara gidip ağlamak ve onların İsrail konusunda bize yardım etmesini sağlamak" dediğini aktarmaktadır. Bu nedenle Hizbullah'ın savaşa devam etmesi gerektiğini ve savaşın başlamasından önceki 15 ay boyunca siyasetin ve müzakerelerin yer bulmasına izin verip hiçbir şey elde edilemediği şartları kabul etmeyeceğini belirtmektedir.

İsraillilerin 60'tan fazla köyü işgal edeceklerini söyleyen yeni bir plan ve haritayla ortaya çıktıklarını, bugün bunlardan sadece 17'sini işgal ettiklerini ve tıpkı Refah'ta yaptıkları gibi topografyayı, sokakları, camileri, mezarlıkları, üniversiteleri, okulları, her şeyi tamamen yok ettiklerini ifade etmektedir. Ayrıca Lübnan'ın farklı

petrol ve gaz bloklarına sahip olduğu ve bunların İsrail'e değil Lübnan'a ait olduğuna dair İsraillilerle bir anlaşma imzaladığı deniz bölgesinin bir kısmını işgal ettiklerini belirtmektedir. İsrail'in planının, bu savaş sırasında hiç geçemedikleri Litani Nehri'ni aşan Lübnan topraklarının uzun bir kısmını işgal etmek ve Lübnan topraklarını Suriye'ye ve Hermon Dağı'na bağlamak olduğunu vurgulamaktadır.

Hizbullah'ın karşı saldırısının ise Merkava tanklarını havaya uçuran el yapımı patlayıcı düzenekler (EYP) olduğunu, şimdiye kadar dört Merkava tankını imha ettiklerini, İsrail'in son 48 saatte iki subayın öldürüldüğünü ve 50'den fazla askerin yaralandığını bildirdiğini aktarmaktadır. Bu EYP'lerin, Amerikalıları Irak'tan ayrılmaya zorlayan ölümcül silahlar olduğunu hatırlatmaktadır. Hizbullah'ın şu anda EYP'lerle karşı saldırı yürüttüğünü, bir tür ateşkes olduğu için İsrail'e füze fırlatılmayacağını, ancak Benjamin Netanyahu için ateşkesin siyasi kariyeri açısından ölümcül olduğunu, ateşkes istemediğini ve ateşkesi "savunma hattı" olarak adlandırdığı bir planla değiştirdiğini belirtmektedir. Bu savunma hattının, savaş sırasında işgal edemediği 60 köyü ateşkes sırasında işgal etmek olduğunu ifade etmektedir.

5. Direniş Ekseninin Birliği ve Ateşkesin Geleceği

Blevins, birkaç hafta önce Magnier'in burada direniş ekseninin İsrail'e karşı koordineli saldırılarının gerçekten direnişin doğuşu olduğunu, bir fikirden, bir anlatıdan gerçek bir savaş gücüne dönüştüğünü söylediğini hatırlatmaktadır. Direnişin şu anki konumunu ve özellikle Husilerin daha fazla dahil olup Babülmendep Boğazı'nı kapatmaya yönelmesi halinde bu ateşkesin sona ermesi durumunda nereye gidilebileceğini sormaktadır.

Magnier, ateşkes ilan etmenin İran'a bağlı olmadığını, çünkü İran'ın saldırıya uğradığını ve kendini savunduğunu, ateşkes ilan etmenin saldırganlara, yani İsraillilere ve Amerikalılara düştüğünü belirtmektedir. İsraillilerin Amerikalıları bu savaşa sürüklediğini ve Donald Trump'ın her ikisi adına konuştuğunu, bu nedenle ateşkesin geçerli olduğunu ilan etmenin Donald Trump'a kaldığını ifade etmektedir. Ancak İran'ın bir ateşkesi kabul etmeyeceğini, İran'ın savaşın sona ermesini istediğini vurgulamaktadır. Ateşkes olmaması, İran'ın istediği zaman İsrail'i bombalayabileceği anlamına gelmektedir çünkü savaşı sona erdiren bir anlaşma yoktur. Haziran 2025'te olanın bu olduğunu, bir anlaşma olmadığını ve ardından savaşın Şubat 2026'da yeniden başladığını hatırlatmaktadır.

Donald Trump için Hürmüz Boğazı ile uğraşmakta gerçek bir sorun olduğunu, Avrupalıların birkaç gün önce Paris'te toplanıp Hürmüz Boğazı'nın güvenliğini sadece doğru zaman geldiğinde destekleyeceklerini kabul ettiklerini ve onlar için doğru zamanın "bu bizim savaşımız değil" sözüne bağlı olduğunu belirtmektedir. Bu nedenle Avrupa ve NATO'nun Donald Trump'ı desteklemek için müdahale etmeyeceğini ifade etmektedir. Donald Trump'ın bu savaş sırasında yaratılan Hürmüz Boğazı sorunuyla boğuşurken, bir de Avrupa'ya giden tüm tedarik hatlarını

kapatacak olan Babülmendep ile uğraşmak zorunda kalacağını, tüm sevkiyatların ve sigorta şirketlerinin sigortalarını dört katına çıkarmak zorunda kalacağını, tüm malların Afrika Boynuzu'nu dolaşmak zorunda kalırsa varış noktalarına ulaşmalarının haftalar alacağını hayal etmenin mümkün olduğunu söylemektedir. İsrail'in sürüklediği ve Amerikalıların üç günde biteceğine inandıkları için kendilerini içinde buldukları bu savaşın dünya ekonomisine neler yapacağının tahmin edilebileceğini belirtmektedir.

Yemen'in savaşa katılacağını, çünkü İran'ın katılacağını söylediğini ve Yemen'in bu savaşın bir parçası olmaya son derece istekli olduğunu, böylece İsrail ve Amerikalıların Lübnan, Yemen, Irak ve İran'ı istedikleri zaman bombalayamayacakları, hesap vermeden bunu yapamayacakları tüm bölge için bir anlaşma elde etmek istediklerini ifade etmektedir. İsraillilerin bugün Güney Lübnan'da yaptıklarının, daha önce Gazze'de 70.000 insanı öldürüp tüm evleri yok ederek yaptıklarının aynısı olduğunu, savaş suçları ve insanlığa karşı suçlar işlediklerini, ancak Donald Trump'ın da aynısını yaptığı için kendilerini güçlü hissettiklerini belirtmektedir. Trump'ın bir medeniyeti yok etmekle tehdit ettiğini, uluslararası sularda abluka uyguladığını, tüm bunların uluslararası hukuka aykırı olduğunu vurgulamaktadır. Direniş ekseninin bir araya gelmesinin ve birlikte çalışmanın gerekliliğini anlamasının nedeni budur.

Kalıcı bir anlaşma olabilecek bir savaş sonu dayatmak gerektiğini, bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini, ancak İsrail topraklarını genişletme hırsıyla var olduğu sürece, Filistin yetmediği için dünyanın bu bölgesinde savaşların her zaman var olacağını belirtmektedir. En azından herkesin bir sonraki raunda hazırlıklı olacağı kalıcı bir ateşkesin, ancak İsrail'in Güney Lübnan'dan çekilmesi ve İran'ın bir süreliğine kendini güvende hissetmesiyle mümkün olacağını ifade etmektedir. İran'daki yönetim sisteminin, birinci ve ikinci hat liderliğin suikasta uğramasına rağmen kendini konsolide etmeyi ve ayakta kalmayı başardığını, kurumların işlediğini, liderliğin işlediğini, karşı saldırının işe yaradığını, savunmanın çalıştığını, yeni fikirlerin masada olduğunu, müzakerelerin sürdüğünü ve Trump'ın İslam Devrimi'ni temsil eden aynı kişilerle -aynı kişi değil ama aynı kesimle- müzakere ettiğini vurgulamaktadır.

6. Müzakere Heyetlerinin Niteliği, Netanyahu'nun Durumu ve Bundan Sonra Odaklanılması Gerekenler

Blevins, önümüzdeki günlerde İslamabad'da ikinci bir tur görüşme olsun ya da olmasın, genel çatışma ve ateşkesin uzatılma ihtimali konusunda Magnier'in neye odaklanacağını sormaktadır. Trump'ın bir anda değişip sosyal medyaya girip her şeyin yolunda olduğunu, piyasaları sakinleştirmesi gerektiği için her şeyin çözüldüğünü ilan edebileceğini belirtmektedir.

Magnier, ilk kez bir başkan yardımcısının müzakereleri yürüttüğünü, bunun nedeninin İranlıların niteliksiz iki elçiye -Steve Witkoff ve Jared Kushner-

güvenmemesi olduğunu ifade etmektedir. Niteliksizlik değerlendirmesinin, Umman ve Cenevre'de İranlılarla nükleer dosyayı müzakere ederken onlarla birlikte olan İngiliz elçiden geldiğini, İngiliz'in "İran'ın bize bu kadar çok şey vermesini hiç beklememiştik, anlaşma harikaydı" dediğini, ancak bu iki elçinin Amerika'ya döndüğünü, belki Benjamin Netanyahu'nun gündemi yüzünden belki de hiçbir şey anlamadıkları için başarısız olduklarını aktarmaktadır. Bu nedenle İranlıların onları, konuya hakim teknisyenlerden oluşan bir ekip getirmeye davet ettiğini, çünkü nükleer zenginleştirmenin ne olduğu, santrifüjlerin ne işe yaradığı, yüzde 3,75 zenginleştirmeye ne olacağı, İran'ın yüzde 3,75 ve yüzde 20'ye ulaşmaya devam etmesi halinde ne olacağı hakkında hiçbir fikirleri olmadığını belirtmektedir. Kendi kendileriyle çeliştiklerini, İran'ın Haziran 2025'te saldırıya uğradığında nükleer bomba yapmaya bir hafta uzakta olduğunu söylediklerini, eğer niyet bu olsaydı İran'ın aradan geçen sekiz ayda pek çok bomba yapabileceğini, dolayısıyla gerçekten ne konuştuklarını bilmediklerini ifade etmektedir.

Magnier, önümüzdeki günler, haftalar veya aylarda odaklanacağı şeyin müzakereler olmadığını, çünkü bunun uzun zaman alacağını ve detayların zamana ihtiyacı olduğunu, asıl odaklanacağı şeyin Lübnan'da olup bitenler olduğunu belirtmektedir. Her şeyin burada oynanacağını, Benjamin Netanyahu'nun Donald Trump'a yanıt verip vermeyeceğini, Trump'ın ona Lübnan'dan çekilmesini emredip etmeyeceğini görmek gerektiğini, çünkü bunun Benjamin Netanyahu'nun yapmak isteyeceği bir şey olmadığını ifade etmektedir. Netanyahu'nun zaten başbakan olma istatistiklerinde yüzde 50'nin altında olduğunu, kendisine çok yakın olanların bile ya şimdi istifa etmesini ya da seçime gitmesini ve yaklaşan başbakanlık seçiminin bir parçası olmamasını istediğini belirtmektedir. Netanyahu'nun çok kritik bir konumda olduğunu ve bulabildiği tek şeyin gidip Güney Lübnan'daki sivil evleri yok etmek olduğunu vurgulamaktadır. Direnişin tepkisinin ilginç olacağını ve bu dinamiğin, bir savaş suçlusu olan Benjamin Netanyahu ile Beyaz Saray'da el sıkışıp görüşmek isteyen bir cumhurbaşkanı varken Lübnan siyasetini nasıl etkileyeceğini ifade etmektedir.

7. Kapanış

Blevins, Lübnan'da bir milyondan fazla yerinden edilmiş insanın arabalarında ve sokaklarda yaşamak zorunda kaldığını, bombalar düşerken ve saldırılar sürerken halkın hedef alınmaya devam ettiğini, bunun karşılık vermeye başlamadan önce ancak belirli bir süre daha devam edebileceğini ve ABD destekli Lübnan hükümeti için eylemlerinin sonuçlarını gördüklerinde bunun çok ciddi olabileceğini belirtmektedir. Magnier'e zaman ayırdığı ve içgörülerini paylaştığı için teşekkür etmektedir. Magnier ise davet için teşekkür etmektedir. Blevins, izleyicilere videoyu beğenmeleri, paylaşmaları, yorum bırakmaları ve abone olmaları çağrısında bulunarak programı sonlandırmaktadır.